

РЕШЕНИЕ

№ 217

гр. Кюстендил, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Андрей Н. Радев

при участието на секретаря Янка Ян. Ангелова
като разгледа докладваното от Андрей Н. Радев Гражданско дело № 20221520100086 по описа за 2022 година

„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр. София, район Витоша, ул. “Околовръстен път” № 260, представлявано от законните си представители Д. Б. Ш. и М. В. – прокурист, чрез пълномощника си адвокат Д. Х. Е., САК, е предявило против Б. Н., ЕГН ***** от *****, да бъде осъден да му заплати суми, претендирани на договорно основание. Претендират се и разноските по делото.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК ответната страна е депозирала писмен отговор чрез особен представител адв. д-р инж. В. Г. Р. от АК - Кюстендил. В отговора е изразено становище за недопустимост и неоснователност на предявените искиове, както и за нередовност на исковата молба. Твърди се, че между страните няма възникнало действително облигационно отношение.

Кюстендилският районен съд, след като съобрази доводите на страните, както и събраните доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, съгласно нормата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намери за установено от фактическа страна следното:

Представя се като доказателство заверено копие от договор за издаване на кредитна карта № МК73213/0.05.2018 г./л.7-30/, от титулната страница/л.7/ на който се установява, че страни са ищцовата банка и ответника като картодържател. Договорът предписва задължение за ищеца/чл.1/ да предостави на ответника револвиращ потребителски кредит под формата на кредитен лимит и да издаде, като средство за отдалечен достъп до средствата по кредитния лимит персонална кредитна карта и допълнителна кредитна карта. Предвидено е в чл.2, че неразделна част от договора са Заявлението за издаване на кредитна карта и ОУ за издаване и използване на кредитни карти VISA,MASTERKARD и AMERICAN EXPRESS /л.7-30/ и всички техни приложения в това число и приложение № 1/л.29-30/,съдържащо приложимата към договора тарифа на банката. От представените ОУ,представляващи част от съдържанието на самият договор, се установява,че всяка страница от тях е подписана от страните по договора. С чл.3 от договора е предвидено,че разрешеният кредитен лимит към датата на сключване на договора е 5000,00 лв.,като банката има правото да го променя едностранно. Съгласно чл.5.17 от ОУ към договора ответникът дължал на банката ищец възнаградителна лихва, чийто размер е предвиден в Приложение №1 към ОУ.

На 04.05.2018 год.ответникът подписал и документ, именован Пакет „F“ декларация за присъединяване на застраховано лице към застрахователна програма „Защита на плащанията“, застрахователен пакет „Покритие на задълженията плюс“ на картодържателите на кредитни карти,издавани от банката /л.182/,а съгласно застрахователният сертификат/л.187/ дал изрично съгласие дължимата месечна застрахователна премия в размер на 0,736% от усвоения, но непогасен кредитен лимит по кредитната карта да се начислява като задължения по нея.Представени са като доказателство и ОУ /л.188-194/за посочената застрахователна програма.

По делото е прието и експ.заклучение с вх.№ 10070/14.11.2022 г./л.90-1008,изг.от в.л. М. В. , съгласно което през процесния период е усвоена и невърната главница в размер на 3 941,48 лв. и към датата на предявяване на исковата претенция длъжникът не е платил 11 месечни вноски.Съгласно експерта към 05.01.2022 год.задълженията на ответника за възнаградителна лихва възлизат на сумата от 446,49 лв.

Горната фактическа обстановка съдът се ,установява и доказва от посочените по-горе писмени доказателства.При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

Правната квалификация на предявените иски е по чл.430, ал.1 и ал.2 ТЗ във вр. чл.288 ТЗ във вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Сключеният между страните договор за издаване на кредитна карта, по своята същност има характеристиките на договор за потребителски кредит съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗПК, тъй като въз основа на тях кредиторът е предоставил или се е задължил да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане. Ответникът-кредитополучател е потребител по смисъла на чл. 9, ал. 3 от ЗПК, тъй като е физическо лице, което при сключването на договор за потребителски кредит е действало извън рамките на своята професионална или търговска дейност.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗПК регламентира съдържанието на договора за потребителски кредит като в т. 10 се въвежда изискване за посочване в договора на ГПР по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит. Съгласно чл. 19, ал. 1-3 ЗПК годишният процент на разходите изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

Съдът като взе предвид клаузите на чл. 7 от Приложение №1 към ОУ на договора приема, че сключеният договор за потребителски кредит е в противоречие с изискванията на чл.5, ал.2 и чл. 11, ал. 1, т.10 и т. 11 вр. чл.19, ал.4 от ЗПК, тъй като в същия липсва яснота относно компонентите формиращи ГПР. Също така,падежът на задължението не е посочен изрично в договора, а е определян едностранно от банката с издаването на месечни извлечения без обаче да са ясни условията за узнаване от потребителя на датата на издаване на месечните извлечения.

Следва да се отбележи,че в чл.7 от Приложение №1 към ОУ на договора е посочен процент на ГПР в размер на 41,65%, който дори формално не отговаря на изискването на чл. 11, ал. 1, т. 10 ГПК, тъй като надвишава максималния предвиден в чл. 19, ал. 4 ЗПК. Съдът освен това счита се, че

така посоченият размер на ГПР не отговаря на действителния такъв, тъй като в него не е била включена част от разходите за кредита, а именно – сумата, представляваща премия в размер на 0,736% от усвоения, но непогасен кредитен лимит по кредитната карта, съгласно представения по делото Пакет „F“-декларация за присъединяване на застраховано лице към застрахователна програма „защита на плащанията“, застрахователен пакет „Покритие на задълженията плюс“ на картодържателите на кредитни карти, издавани от банката. Договора по застрахователна програма „защита на плащанията“ не е представен като доказателство по делото, представен е сертификат, от съдържанието на който е видно, че страна по него е ищецът като застрахователен посредник, който не договаря за себе си, а от името и за сметка на застрахователя, съгласно чл. 313 от КЗ. Предвид изложеното съдът намира, че по отношение на ищцовата банка не е налице на самостоятелно основание вземане за застрахователна премия, която освен другото е претендирана от ищеца, съгласно уточненията на ИМ за частта разноски именно като разноски.

С оглед на гореизложеното, съдът счита, че процесният договор за потребителски кредит не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, тъй като в него липсва посочване на действителният процент на ГПР, което води до недействителност на договора съгласно чл. 22 от ЗПК. Кредитополучателят следва да върне само чистата стойност на кредита, т.е. усвоеният кредитен лимит е 3941,18 лв., представляваща главница съгласно приетото като неоспорено от страните експ.з-ние вх.№ 10070/14.11.2022 год. на в.л. М. В.. За посочената сума искът ще се уважи, а за разликата ще се отхвърли.

По отношение на обявяване на кредита за предсрочно изискуем: Потестативното право на кредитора да обяви и направи целия остатък от процесния кредит за предсрочно изискуем възниква не автоматично, а посредством надлежно съобщаване на длъжника за това обстоятелство. В конкретния случай не се твърди обявяване на предсрочна изискуемост на вземането, настъпила преди предявяване на исковете.

Съдът счита, че първо обявяването на предсрочна изискуемост е правноирелевантно в казуса, защото се претендират суми, които вече са падежирали. При обратен извод, т.е. че не са, ответникът се счита надлежно

уведомен за настъпилата предсрочна изискуемост с връчването на исковата молба и приложенията към нея на назначения му особен представител.

Ответникът не дължи сумите, претендирани като такси и разноски по договора, поради посочените по-горе причини-договора е нищожен, при което дължи само чистата сума по кредита, респ. невърнатият остатък. Действията на ищеца за обявяване на предсрочна изискуемост на вземането му по договора, принципно представляват действия по управление на кредита и възлагането им в тежест на потребителя противоречи на императивните разпоредби на чл. 10а, ал. 2 и чл. 33, ал. 1 от ЗПК. Налице е изрична забрана, съгласно чл. 10а, ал. 2 и 3 от ЗПК да се изискват такси и комисионни за действия, свързани с усвояването и управлението на кредита, а такива се претендират и в казуса, както бе отбелязано по-горе в частта за дължима като разноски сума ищецът включва и застрахователната премия, за която бе изложено по-горе че не му се дължи. Тя не се дължи и на още едно основание-след като

Възражението на ответника за погасяване на вземанията по давност са неоснователни-от началните и крайни дати на претендираните вземания до датата на предявяване на исковите-19.01.2022 год. не са изтели предвидените в ЗЗД 3 и 5 годишни давностни срокове.

По разноските:

С оглед изхода от спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК и с оглед своевременното им искане и представяне на списък за разноски по чл. 80 от ГПК, на ищеца се дължат разноски, съобразно уважената част от исковите. Заплатено е адвокатско възнаграждение в размер на 710,39 лв.; депозит за вещо лице- 320,00 лв.; депозит за особен представител на ответника- 591,94 00 лв.; държавна такса – 307,66 лв., или общо разноски в размер на 1929,99 лв. Така в полза на ищцовото дружество и съобразно с уважената част от исковата претенция /общо в размер на 5238,70 лв.; уважена част за 3941,48 лв., или 75,24 % /, ще се присъди като разноски сумата от 1 452,12 лв.

В указаният срок ищцовото ТД не е внесло сумата от 908,56 лв., представляваща разликата между внесената от него като депозит за възнаграждение на особеният представител на ответника сума и окончателно определената от съда в размер на 1500,00 лв., поради което съдът няма да му присъди горната в тежест на ответника, ще осъди ищеца да я плати по

сметките на РС-Кюстендил. Това обстоятелство не лишава ищеца от възможността на по-късен етап да иска присъждане на тези разноси, съобразно уважената и отхвърлена част от исковата претенция.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Б. Н., ЕГН ***** от с*****, **ДА ЗАПЛАТИ НА** „Юробанк България“ АД, ЕИК000694749, седалище и адрес на управление на дейността-гр.София,район „Витоша“,ул.“Околовръстен път“№ 260, сумата от 3941,48/три хиляди триста и деветстотин и четиредесет и един и четиредесет и осем/лева,лева представляваща главница по Договор за издаване на кредитна карта № МК73213/04.05.2018 год.,ведно със законната лихва върху същата, считано от 19.01.2022 год. до окончателното изплащане на сумите **И ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН** исковите до пълният им предявен размер,за основанията и сумите, както следва: за възнаградителна лихва в размер на 446,49 /четиристотин и четиредесет и шест и четиредесет и девет/лева за периода от 29.01.2021 г.до 05.01.2022 год., за мораторна лихва в размер на 285,77 /двеста и осемдесет и пет и седемдесет и седем/лева за периода от 29.01.2021 г. до 05.01.2022 год. и за такси и разноси по договора сумата от 564,70 /петстотин и шестдесет и четири и седемдесет/,включваща: 2,95 лева начислена такса на 28.04.2020 г. за застрахователна премия Покритие на задълженията; 169,00 лева начислена годишна такса на 30.04.2020 г. за обслужване на кредита; 31,81 лева начислена такса на 07.05.2020 г. за обезщетение при надвишаване на кредитен лимит; 34,36 лева начислена такса на 28.05.2020 г. за застрахователна премия Покритие на задълженията; 23,37 лева начислена такса на 05.06.2020 г. за обезщетение при надвишаване на кредитен лимит; 15,00 лева начислена такса на 12.06.2020 г. за блокиране на карта/кредитен лимит; 33,16 лева начислена такса на 26.06.2020 г. за застрахователна премия Покритие на задълженията; 32,00 лева начислена такса на 07.07.2020 г. за обезщетение при превишаване на кредитен лимит; 34,39 лева начислена такса на 28.07.2020 г. за застрахователна премия Покритие на задълженията; 40,61 лева начислена такса на 07.08.2020 г. за обезщетение при надвишаване на кредитен лимит; 38,79 лева начислена такса на 28.08.2020 г. за застрахователна премия

Покритие на задълженията; 49,26 лева начислена такса на 04.09.2020 г. за обезщетение при надвишаване на кредитен лимит; 60,00 лева начислен на 04.11.2021 г. адвокатски хонорар за изготвяне на покана до длъжника.

ОСЪЖДА Б. Н., ЕГН ***** от *****, **ДА ЗАПЛАТИ** НА „Юробанк България“ АД, ЕИК000694749, седалище и адрес на управление на дейността-гр.София,район „Витоша“,ул.“Околовръстен път“№ 260, сума в размер на 1452,12 лв. (хиляда четиристотин и петдесет и два и лева и дванадесет стотинки/, представляваща сторени деловодни разноси в настоящото производство,съобразно уважената част от исковата претенция.

ОСЪЖДА „Юробанк България“ АД, ЕИК000694749, седалище и адрес на управление на дейността-гр.София,район „Витоша“,ул.“Околовръстен път“№ 260, **ДА ЗАПЛАТИ** на районен съд Кюстендил сумата от 908,56 /деветстотин и осем и петдесет и шест/лева,представляваща дължащо се възнаграждение на особен представител на ответника по делото,както и още 5-пет лева,представляваща държавна таса по делото в случай,че се пристъпи към принудително събиране на същата.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд-Кюстендил в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____